

ПРАВОСЛАВНА ВЈЕРОНАУКА

Разред: III1 III3 III5 III8 III10 III11

Наставна тема: Христова жртва и васкрсење

Наставна јединица: Лазарева субота

консултацује су путем мејла: dikicostoja@gmail.com

Помаже Бог драга дјецо, данас нам је на реду наставна јединица Лазарева субота. Избор ове наставне јединице нам показује да нам се полако ближи Васкрс. Прво прочитајте текст из јеванђеља који описује како је Христос васкрсао Лазара а затим у наставку текст о празнику.

1. Бијаше пак неки болесник, Лазар из Витаније, из села Марије и Марте, сестре њезине.
2. А Марија, чији брат Лазар боловаше, бјеше она која помаза Господа мирисом и обриса ноге његове својом косом.
3. Онда сестре послаше к њему говорећи: Господе, ево болује онај кога ти љубиш.
4. А када чу Исус, рече: Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се Син Божији прослави кроз њу.
5. А Исус љубљаше Марту и сестру њезину и Лазара.
6. Па када чу да је болестан, тада остаде два дана на мјесту гдје бјеше.
7. Послије тога рече ученицима: Хајдемо опет у Јудеју.
8. Рекоше му ученици: Рави, сад Јудејци тражаху да те каменују, па зар опет идеш онамо?
9. Исус одговори: Није ли дванаест часова у дану? Ко дању иде не спотиче се, јер види свјетлост овога свијета;
10. А ко иде ноћу спотиче се, јер нема свјетлости у њему.

11. Ово каза, и потом им рече: Лазар, пријатељ наш, заспао је, но идем да га пробудим.
12. Онда рекоше ученици његови: Господе, ако је заспао, устаће.
13. А Исус им бјеше рекао за смрт његову, они пак мишљаху да говори о починку сна.
14. Тада им Исус рече отворено: Лазар умрије.
15. И мило ми је због вас што нисам био ондје, да вјерујете; него хајдемо њему.
16. Онда Тома, звани Близанац, рече осталим ученицима: Хајдемо и ми да помremo с њим.
17. Када пак дође Исус, нађе га, а он већ четири дана у гробу.
18. А Витанија бјеше близу Јерусалима око петнаест стадија.
19. И многи од Јудејаца бијаху дошли Марти и Марији да их тјеше за братом њиховим.
20. Када пак Марта чу да Исус долази, изиђе пред њега, а Марија сјеђаше дома.
21. Онда рече Марта Исусу: Господе, да си ти био овдје, не би умро брат мој.
22. Али и сада знам, да што год заиштеш у Бога, даће ти Бог.
23. Рече јој Исус: Васкрснуће брат твој.
24. Марта му рече: Знам да ће васкрснути о васкрсењу у посљедњи дан.
25. Исус јој рече: Ја сам васкрсење и живот; који вјерује у мене ако и умре, живјеће.
26. И сваки који живи и вјерује у мене неће умријети вавијек. Вјерујеш ли ово?
27. Рече му: Да, Господе! Ја вјерујем да си ти Христос Син Божији који долази у свијет.
28. И ово рекавши отиде те зовну тајно Марију, сестру своју, рекавши: Учитель је дошао и зове те.
29. Она, како чу, устаде брзо и отиде к њему.
30. Јер Исус још не бјеше дошао у село, него бијаше на ономе мјесту гдје га сrete Марта.
31. А Јудејци, који бијаху са њом у кући и тјешаху је, кад видјеше Марију да брзо устаде и изиђе, пођоше за њом говорећи да иде на гроб да плаче ондје.
32. А Марија, чим дође гдје бјеше Исус и видје га, паде пред ноге његове говорећи му: Господе, да си ти био овдје, не би умро мој брат.

33. Онда Исус, кад је видје гдје плаче, и гдје плачу Јудејци који дођоше с њом, потресе се у духу и сам се узбуди,
34. И рече: Гдје сте га метнули? Рекоше му: Господе, дођи да видиш.
35. Исусу ударише сузе.
36. Онда Јудејци говораху: Гле како га љубљаше.
37. А неки од њих рекоше: Не могаше ли овај који отвори очи слијепоме учинити да и овај не умре?
38. А Исус се опет потресе у себи, и дође на гроб. А то бијаше пећина, и камен лежаше на њој.
39. Исус рече: Склоните камен! Рече му Марта, сестра умрлога: Господе, већ заудара; јер је четири дана у гробу.
40. Рече јој Исус: Не рекох ли ти да ако вјерујеш, видјећеш славу Божију?
41. Тада склонише камен гдје лежаше мртвац. А Исус подиже очи горе, и рече: Оче, благодарим ти што си ме услишио!
42. А ја знадох да ме свагда слушаш; него рекох народа ради који овдје стоји, да вјерују да си ме ти послао.
43. И ово рекавши, викну громким гласом: Лазаре, изиђи напоље!
44. И изиђе умрли увијен по рукама и ногама погребним повојима, и лице му убрусом повезано. Исус им рече: Раздријешите га и пустите нека иде.
45. Онда многи од Јудејаца који бијаху дошли Марији, видјевши шта учини Исус, повјероваше у њега.

ЛАЗАРЕВА СУБОТА И ВРБИЦА

Врбица - Лазарева субота, или Субота праведног Лазара, уочи Цвети, посвећена је васкрсењу Лазара из Витиније, кога је Исус Христос васкрсао из мртвих после четвородневног пребивања у гробу. Овај празник је установљен у Јерусалиму крајем IV века. После васкрсења, Лазар је био Епископ на Кипру. Овај празник Срби, а многе породице славе Лазареву суботу као крсну славу. На Лазареву суботу празнује се посебан

и врло живописан обичај познат под именом Врбица. Овог дана брало се олистало пруже од врбе. Лазарева субота, односно Врбица, дан је дечје радости.

Црква празновањем Лазарева суботе одговара: Христос плаче зато што је у смрти свог пријатеља сагледао тријумф смрти у свету, смрти коју Бог није створио, а која је загосподарила и господари светом, затровавши свеколики живот и претворивши га у бесмислено смењивање дана, који се неумитно урушавају ка пропасти. И, гле, ево Христове заповести: „Лазаре, изиђи напоље!“. То је изазов који Христос упућује смрти. То је заповест којом Христос објављује рат смрти. То су речи којима Христос објављује да сама смрт мора бити умртвљена и уништена. То је чудо љубави која тријумфује над смрћу. Да би уништио смрт и њену тмину, сам Христос – а то значи сам Бог, сама Љубав, сам Живот – силази до гроба Лазаревог, силази да би се тамо лицем у лице срео са смрћу, да би је разрушио, да би нам даровао вечни живот за који нас је саздао Бог.

Живимо у свету, у државама које су се одрекле Бога, које су искључиво занете саме собом, које стално стрепе за своју власт, силу, моћ и победу. У том свету готово и да нема више места за Божју љубав, Божју светлост и Божју радост. Али, гле, на тај јединствени дан, на Цвети – док стојимо у препуним црквама – опет и опет одјекује оно исто царско „Осанна!“, и ми изнова говоримо себи и свету око себе, и сведочимо: није умрло, није нестало, није ишчезло са лица земље Царство Христово које је тако јарко засијало у тај дан у Јерусалиму. На Цвети се обраћамо изнова Богу говорећи: Ти си наш једини цар, ми знамо и верујемо и исповедамо да ће победити Царство Твоје љубави, Царство Твоје победе над грехом, злом и смрћу, и знамо да нам радост те вере нико одузети не може. И премда људи све своје наде полажу на силу и насиље, и премда људи верују само у оружје, затворе и страх – победиће Царство Твоје! И премда људи муче друге људе – победиће Царство Твоје!